

“మధురమైన పోలలల - ఎప్పడు తేలికమీరు సంపూర్ణంగా హావనంగా అమతారో, అప్పడు తండ్రో మీ బలిహారానో సోపానో తోరు, మేము ఎంత హావనంగా అయ్యాయో మనసును పరశనోంచుకోండి”

పరశన:- పోలలలైన మీరు ఇప్పుడు చాలా సంతోషంగా తండ్రోవై బలిహారమమతారు, ఎందుకు?

జవాబు:- ఎందుకంటే ఇప్పుడు మీరు బలిహారమైతే, తండ్రో 21 జన్మల క్లోసం బలిహారమమతారనో మీకు తెలుసు. ఇప్పుడు ఈ అవినాశీ రుద్ర జ్ఞాన యజ్ఞంలో మనుష్యమాతరులందరూ సహజా అవ్వాలనోందోనో కూడా పోలలలైన మీకు తెలుసు, అందుకే ముందు నుండే మీరు చాలా సంతోషంగా మీ తనుమ-మనసు-ధనము అనోనోటి నో సహజా చేసో సఫలం చేసుకుంటారు.

గీతము:- ముఖానో చూసుకో పర్వతాః..... (ముఖడా దోఖో లో పర్వతాః.....)

ఓంశాంతి. శోవ భగవానువాచ. తప్పకుండా తమ పోలలల క్లోసమే జ్ఞానానో నేర్పొనోతారు మరీయు శ్రోమతానో ఇన్తారు - హో పోలలల లోదా హో పర్వతాణులు, శరీరం నుండో పర్వతాణం వాళ్ళోపొతుందో అనోనా లోదా ఆత్మమ వాళ్ళోపొతుందో అనోనా, రండూ ఒకటే. హో పర్వతాణులు లోదా హో పోలలల, మీ జీవితంలో ఎంత హావముందో మరీయు ఎంత పుణ్యముందో అనోదో మీరు చూసారా! మీ జీవితంలో అర్థకల్పం పుణ్యము, అర్థకల్పం హావముంటుందనో మీకు లోక చాపడం జరిగిందో. పుణ్యం యోక చారసత్వం తండ్రో నుండో లభిస్తోతుందో, వారోనో రాముడనో అంటారు. రాముడు అనో నోరాకారుడనో అంటారు, అంతోకానో సీతకు చందోనో రాముడనో కాదు. కామన, ఇప్పుడు పోలలలైన మీరు ఎవరైతే బ్రహ్మా ముఖవంశావళో బ్రహ్మామణులుగా అయ్యారో, మీకు - అర్థకల్పం మేము పుణ్యమాత్రములుగానో ఉండోవారము, తర్వాత అర్థకల్పం హావమాత్రములుగా అయ్యాయనోదో బుద్ధోలకో వచోచోదో. ఇప్పుడు పుణ్యమాత్రములుగా అవ్వాలో. ఎంత పుణ్యమాత్రమగా అయ్యాయో అనోదో పరతో ఒక్కరు తమ మనసును పరశనోంచుకోండి. హావమాత్రమ నుండో పుణ్యమాత్రమగా ఎలా అమతారు.... అదో కూడా తండ్రో అర్థం చేయించారు. యజ్ఞ-తపాదులు మోదలైనవాటి దోవారా మీరు పుణ్యమాత్రములుగా అవ్వరు, అదో భక్తి మారగము, దోనో దోవారా మనుష్యులవారా పుణ్యమాత్రములుగా అవ్వరు. మీరు పుణ్యమాత్రములుగా అమతునోనారనో ఇప్పుడు పోలలలైన మీకు అర్థమమతుందో. ఆసురీ మతం దోవారా హావమాత్రములుగా అమతూ-అమతూ మోలు దోగుతూనో వచోచారు. తాము ఎంత సమయం పుణ్యమాత్రములుగా అమతారు లోదా సుఖ వారసత్వానో తోసుకుంటారు అనోదో ఎవరో తెలియదు. ఆ తండ్రోనో మనుష్యులందరూ సప్త చోనోతారు, వారోనో పరమపిత పరమాత్మ అనో అంటారు. బ్రహ్మా-వోషణ-శంకరులను పరమాత్మ అనో అనరు, ఇంకావోవరోనో పరమాత్మ అనో అనలేరు. ఈ సమయంలో మీరు పరజాపిత బ్రహ్మా అనో అంటారు, కానో పరజాపితను భక్తి మారగంలో ఎప్పడు సప్త చోయరు. అందరూ నోరాకార తండ్రోనో సప్త చోనోతారు - ఓ గాడో ఫాదర్, ఓ భగవానో అనోనో పదాలో వాలువడతాయో. ఒక్కరోనో సప్త చోనోతారు. మనుష్యులు తమను తాము గాడో ఫాదర్ అనో చాపపుకోలేరు. అలానో, బ్రహ్మా-వోషణ-శంకరులు కూడా తమను తాము గాడో ఫాదర్ అనో చాపపుకోలేరు. వారో శరీరాలకు పోలలలనోనో కదా. గాడో ఫాదరు ఒక్కరో, వారోకో తమ శరీరం లోదు. భక్తి మారగంలో కూడా శోమడోనో చాలా మాజిస్తారు. శోవబాబా ఈ శరీరం దోవారా మోతూ మోలాడుతునోనారనో పోలలలైన మీకోప్పడు తెలుసు - హో పోలలల, అనో ఎంత పరమోగా అంటారు. వారు సర్వమల పతీత హావనుడు, సదోగతదోత అనోనో తెలుసు. మనుష్యులు తండ్రో మహోమను చేనోతారు కదా, కానో ఆ తండ్రో 5 వోల సంవత్సరాల తర్వాత వనోతారనో

మనుష్యులకు తొలియదు. తప్పకుండా కలియుగం సమాప్తమైనప్పటికీ వారు వస్తారు. ఇప్పటికీ కలియుగ అంతము కావన తప్పకుండా ఇప్పటి వచ్చి ఉంటారు. మిమ్మల్ని కృష్ణులు చదివించారు. మిక్కిలి శ్రమితం లభిస్తుంది, శ్రమితం కృష్ణులు దేవుని కాదు. కృష్ణులు ఆత్మను కూడా శ్రమితం ద్వారా దేవతగా అయ్యారు. తరవాత 84 జన్మలు తీసుకుంటూ ఇప్పటి మిక్కిలి ఆసురీ మతం వారీగా అయ్యారు. ఎప్పుడైతే మిక్కిలి చక్కరం మార్చుతుంది, అప్పటి నుండి వస్తానని తండ్రీ అంటారు. పరారంభంలో వచ్చిన మిక్కిలి, ఇప్పటి శిథిలవస్థలో ఉన్నారు. వృక్షం హతబడి, శిథిలమైనప్పటికీ, మౌత్తం వృక్షమంతా అలాగే అయిపోతుంది. మిక్కిలి తమోపరధానంగా అప్పటి అందరూ తమోపరధానంగా అయిపోయారని తండ్రీ అర్థం చేయిస్తారు. ఇది మనుష్యుల స్పృహ యొక్క వార్షిక ధర్మాల వృక్షము, దీనిని ఉల్టా (తలకిందులుగా ఉన్న) వృక్షమని అంటారు, దీని బీజం వైన ఉన్నారు. ఆ బీజం నుండి మౌత్తం వృక్షమంతా వాలువడుతుంది. మనుష్యులు “గొడ్ ఫాదర్” అని అంటారు కూడా. ఆత్మను పేరు ఆత్మను అని ఆత్మ అంటుంది. ఆత్మను శరీరంలోకి వచ్చినప్పటికీ శరీరానికి పేరు పుట్టడం జరుగుతుంది, ఆట కొనసాగుతుంది. ఆత్మను పరపంచలో ఆట ఉండదు. ఆట జరిగే స్థానం ఇది. నాటకంలో లైట్లు మొదలైనవన్నీ ఉంటాయి. ఇకపాతే, ఎక్కడైతే ఆత్మలుంటాయో, అక్కడ సూర్యుడు, చంద్రుడు ఉండరు, డ్రామా యొక్క ఆట నడవదు. రాత్రి-పగలు అనేవి ఇక్కడ ఉంటాయి. సూర్యమవతనంలో కానీ, మూలవతనంలో కానీ రాత్రి-పగలు అనేవి ఉండవు, ఇది కర్మక్షేత్రము. ఇక్కడ మనుష్యులు మంచి కర్మలు కూడా చేస్తారు, చాడు కర్మలు కూడా చేస్తారు. సత్య-తత్వం యుగాలలో మంచి కర్మలు జరుగుతాయి ఎందుకంటే అక్కడ 5 వాకారాల రూపీ రావణ రాజ్యము లేదు. తండ్రీ కారణంగా కర్మ-అకర్మ-వకర్మల రహస్యాన్ని తొలిజేస్తారు. కర్మలైతే చేయాలనిందే, ఎందుకంటే ఇది కర్మక్షేత్రము. సత్యయుగంలో మనుష్యులు చేసే కర్మలు అకర్మలుగా ఉంటాయి. అక్కడ రావణ రాజ్యము లేదు, దానిని హావన అని అంటారు. ఈ సమయంలో హావన లేదు. సత్యయుగంలో భారత ఒక్కటే ఉండేది, మిగిలిన ఖండాలేవీ ఉండేవి కాదు. హావనలో గొడ్ ఫాదర్ అని అంటున్నారంటే తండ్రీ తప్పకుండా హావన ను రచిస్తారు. భారత పరచిన దేశమని అన్న దేశాల వారీకి తాలుసు. మొట్టమొదట భారత మాత్రమే ఉండేదని ఎవరికీ తొలియదు. ఇప్పటి అలా లేదు కదా. ఇది 5 వేల సంవత్సరాల వషయము. క్రీస్తుకు 3 వేల సంవత్సరాల క్రితం భారత స్వర్గంగా ఉండేదని కూడా అంటారు. రచయిత తప్పకుండా రచనను రచిస్తారు. తమోపరధాన బుద్ధి కలవారీగా ఉన్న కారణంగా ఈ మాత్రం కూడా అర్థం చేసుకోరు. భారత అన్నంటి కన్నా ఉన్నతమైన ఖండము. ఇది మనుష్యుల స్పృహ యొక్క మొదటి వంశము. ఈ డ్రామా తయారై ఉంది. షామకారులు పేదవారీకి సహాయం చేస్తారు, ఇది కూడా కొనసాగుతూ వస్తుంది. భక్తి మార్గంలో కూడా షామకారులు పేదవారీకి దానం చేస్తారు. కానీ ఇది పతీత పరపంచము. కామన ఎవరు ఏ దాన-మణియాల చేసినా, చేసేవారు పతీతులై, ఎవరికైతే దానం చేస్తారో వారు కూడా పతీతులై. పతీతులు, పతీతులకు దానం చేస్తారు, దానికీ ఏమీ ఫలం పొందుతారు. ఎన్నో దాన-మణియాల చేస్తూ వచ్చినా సరే, దిగ్భ్రాతానే వచ్చారు. భారత వంటి దాని ఖండము ఇంకేదీ ఉండదు. ఈ సమయంలో మిక్కిలి తనుమ-మనస్సు-ధనము అన్నంటిని ఇందులో స్వాహా చేస్తారు, దీనిని రాజస్వ అశ్వమేధ అవినాశీ జ్ఞాన యజ్ఞమని అంటారు. ఈ హత శరీరాన్ని కూడా ఇక్కడ స్వాహా చేయాలి అని ఆత్మ అంటుంది, ఎందుకంటే మౌత్తం పరపంచంలో మనుష్యులమౌత్తులందరూ ఇందులో స్వాహా అమతారని మిక్కిలి తాలుసు, అటువంటిప్పటి మనం సంతోషంగా తండ్రీపై ఎందుకు బలిహారమవుతున్నాడను. మిక్కిలి తండ్రీని స్మృతి చేస్తారని ఆత్మలైన మిక్కిలి తాలుసు. బాబా, మిక్కిలి వచ్చినప్పటికీ మిక్కిలి బలిహారమమతామని కూడా అంటూ వచ్చారు, ఎందుకంటే ఇప్పటి మిక్కిలి బలిహారమైతే, మిక్కిలి కూడా 21 జన్మలకు మాషై బలిహారమమతారు. ఇది వ్యూహము. మిక్కిలి మిష్ట బలిహారమైతే, మిక్కిలి కూడా 21 సార్లు బలిహారమమతారు. మిక్కిలి ఆత్మను పవిత్రంగా అప్పటి

వరకు, నేను మి బలిహారాన్ నో సో వీకరొంచను అనో తండ్రో అంటారు.

ననోనాకొకరొనో సో మృతొ చోసోనటొలయొతొ ఆతొమ పవొతొరంగొ అమతుందనొ తండ్రో అంటారు. తండ్రోనొ మరొచొవొవడంతొ మోరు ఎంత పతొతులుగొ, దుఃఖొతులుగొ అయొయారు. మనుష్యొలు దుఃఖొతులుగొ అయొనపొమడు, శరణొగతొనొ తొసుకుంటారు. ఇపొమడు మోరు 63 జనొమలు రొవణునొ కారణంగొ చాలా దుఃఖొతులుగొ అయొయారు. ఇదొ ఒకొక సొత వొషయము కాదు, మనుష్యొమొతొరులందరొ సొతలొ. రొవణుడు సొతను శొక వొటొకలొ పొటొటొరనొ రొమొయణంలొనొతొ కథ రొసారు. వొసొతవొనొకొ ఆ వొషయమంతొ ఈ సమయొనొకొ చొందొనదొ. అందరొ రొవణునొ అనగొ 5 వొకొరాల జొలులొ ఉనొనారు, అందుకొ దుఃఖొతులుగొ అయొ - మమొమలొనొ వొటొ నుండొ వొడొపొంచండొ అనొ పొలుసొతారు. ఇదొ ఒకొకరొ వొషయము కాదు. మొతొతం పొరపంచమంతొ రొవణునొ జొలులొ ఉందనొ తండ్రొ అరొధం చొయొసొతారు. ఇదొ రొవణ రొజొయము కదొ. రొమ రొజొయం కావాలనొ కొరుకుంటారు కూడొ. గొంధొ కూడొ కొరుకునొవారు, రొమ రొజొయం కావాలనొ సనొయొసులు ఎపొమడొ అనరు. భొరతవొసులొ అంటారు. ఈ సమయంలొ ఆదొ సనొతన దొవొ-దొవతొ ధరొమం లొదు, మొగొలొన శొఖులునొనొయొ. సతొయయుగం ఉనొనపొమడు ఒకొ ఆదొ సనొతన దొవొ-దొవతొ ధరొమముండొదొ. ఇపొమడు ఆ పొరొ మొరొపొయొందొ. తమ ధరొమొనొనొ మరచొ వొరచొ-వొరచొ ధరొమొలొకొ కనొవరొటొ అయొపొతొ ఉంటారు. ముసలొమొనులు వచొచొ ఎంతమందొ హొందుమలను తమ ధరొమంలొకొ కనొవరొటొ చొసుకునొనారు. కొరొసొతవ ధరొమంలొకొ కూడొ చాలా మందొ కనొవరొటొ అయొయారు, అందుకొ భొరతవొసుల జన సంఖ్యొ తగొగొవొయొందొ. లొకొవొతొ భొరతవొసుల జన సంఖ్యొ అందరొకనొనొ ఎకొకువగొ ఉండాలొ. అనొక ధరొమొలొకొ కనొవరొటొ అయొపొయారు. మొ ఆదొ సనొతన దొవొ-దొవతొ ధరొమము అనొనొంటొకనొనొ ఉనొతమొనదనొ తండ్రొ అంటారు. మోరు సతొవొరధొనంగొ ఉండొవారు, ఇపొమడు మొరొ మొరొవొయొ తమొవొరధొనంగొ అయొయారు. జొశొనసొగరుడు, పతొతవొవనుడు అనొ ఎవరొనొతొ పొలుసొతారొ, వారొ సమొముఖంలొ చదొవొసొతునొనొరనొ ఇపొమడు పొలొలలొన మోరు అరొధం చొసుకుంటారు. వారు జొశొనసొగరుడు, పొరొమసొగరుడు. కొరొసొతును ఈ వొధంగొ మహొమ చొయరు. కృషొణుడొనొ జొశొనసొగరుడు, పతొతవొవనుడు అనొ అనడం జరుగదు. సొగరం ఒకొకటొ ఉంటుందొ. నలువొమలొ ఆలొరొండొ సొగరమొ సొగరముందొ. రొండు సొగరాలు ఉండమ. ఇదొ మనుష్యొ సృష్యొటొ నొటొకము, ఇందులొ అందరొవొ వొరు-వొరు పొతొరలునొనొయొ. నొ కరొతవొయం అందరొకనొనొ భొనొనమొనదొ, నొను జొశొనసొగరుడను అనొ తండ్రొ అంటారు. హొ పతొతవొవనొ, ఓ లొబరొటొరొ (ముకొతొ దొతొ) అనొ మోరు ననొనొ పొలుసొతారు. వారు దొనొ నుండొ వొముకొతులుగొ చొసొతారు? ఇదొ కూడొ ఎవరొకొ తొలొయదు. మోరు సతొయ-తొరొతొ యుగొలొలొ చాలా సుఖంగొ ఉండొవొరనొ, దొనొనొ సొవరొగమనొ అంటారనొ మొకు తొలుసు. ఇపొమడొదొ నరకము, అందుకొ - దుఃఖం నుండొ వొడొపొంచొ సుఖధొమొనొకొ తొసుకువొవొళండ్రి అనొ పొలుసొతారు. ఫలొనొవారు సొవరొగనొధులయొయారనొ సనొయొసులు ఎపొమడొ అనరు, వారు నొరొవొణంలొకొ వొవొళారనొ అంటారు. వొదొశొలొలొ కూడొ “లొఫొటొ ఫరొ హొవొనొలొ అబొడొ” (సొవరొగొనొకొ వొవొళారొ) అనొ అంటారు. గొడొ ఫొదరొ వదొదకు వొవొళారనొ భొవొసొతారు. హొవొనొలొ గొడొ ఫొదరొ అనొ అంటారు, కామన తవొపకుండొ సొవరొగముండొదొ. ఇపొమడు లొదు. నరకం తరొవొత సొవరొగం ఉండాలొ. గొడొ ఫొదరొ ఇకొకడకు వచొచొ సొవరొగొనొనొ సొధొపన చొయాలొ. సొకొష్యొమవతనం, మొలవతనంలొ సొవరొగమొమొ ఉండదు. తవొపకుండొ తండ్రొయొ రొవాలొనొ ఉంటుందొ.

తండ్రొ అంటారు - నొను వచొచొ పొరకృతొనొ ఆధొరంగొ చొసుకుంటొను, నొ జనొమ మనుష్యొలుల వలొ జరుగదు, నొను గరొభంలొకొ రొను, మొరంతొ గరొభంలొకొ పసొతారు. సతొయయుగంలొ గరొభ మహొలొ ఉంటుందొ, ఎందుకంటొ శొకొషలు అనుభవొంచొందుకు అకొకడ ఎలొంటొ వొకరొమలు జరగమ, అందుకొ దొనొనొ గరొభ మహొలొ అనొ అంటారు. ఇకొకడ వొకరొమలు చొసొతారు, వొటొకొ శొకొషలు అనుభవొంచవలసొ ఉంటుందొ, అందుకొ దొనొనొ గరొభ జొలు అనొ అంటారు. ఇకొకడ, రొవణ

రాజ్యంలో మనుష్యులు హాహాలు చేస్తూ ఉంటారు. ఇదీ హాహాత్ముల పరపంచము. అదీ మణయాత్ముల పరపంచము - సర్వగము. అందుకో రావో ఆకుపై కృష్ణణుడు వచచారనో అంటారు. ఇలా కృష్ణణునో మహోమను చూపోస్తారు. సత్యయుగంలో గర్భంలో దుఃఖముండదు. తండ్రో కర్మ-అకర్మ-వోకర్మల గతులను అర్థం చేయిస్తారు, దానోనో మళ్ళీ గీతా శాస్త్రరంగా తయారుచేసారు. కానీ, అందులో శోవ భగవానునాచకు బదులుగా కృష్ణణునో పేరును వేసేసారు. మనం అనంతమైన తండ్రో నుండి అనంతమైన సుఖ వారసత్వానో తీసుకుంటామనో ఇష్టమిడు మీకు తాలుసు. ఇష్టమిడు భారత్ రావణునో ద్వారా శాపగ్రస్తమయిందో, అందుకో దుర్గతో పాలయ్యిందో. ఈ పాదోద శాపం కూడా డ్రామాలలో నర్తనయించబడి ఉంది. తండ్రో వచచో - ఆయుష్మాన్ భవ, మత్తరవాన్ భవ, సంపత్తీవాన్ భవ..... అనో వరాలను ఇస్తారు. అనో సుఖాల వారసత్వానో ఇస్తారు. వారు వచచో మోమలనో చదవోస్తారు, ఆ చదుమ ద్వారా మీరు దేవతలుగా అమతారు. కొత్త రచన రచించబడుతుంది. బ్రహ్మా ద్వారా తండ్రో మోమలనో తమ వారోగా చేసుకుంటారు. పరజాపిత బ్రహ్మా అనో గాయనం కూడా చేస్తారు. మీరు వారో పోలలుగా, బ్రహ్మాకుమార-కుమారీలుగా అయ్యారు. తాతగారో వారసత్వానో తండ్రో ద్వారా తీసుకుంటారు. ఇంతకుముందు కూడా తీసుకున్నారు. ఇష్టమిడు మళ్ళీ తండ్రో వచచారు. తండ్రో పోలలు తండ్రో వద్దకో వాళ్ళలో. కానీ, పరజాపిత బ్రహ్మా ద్వారా మనుష్య స్పృహ సోధాపన అమతుందనో గాయనం చేయబడింది. కామన అదీ ఇక్కడ జరుగుతుంది కదా. ఆత్మ సంబంధంలో మోము సోదరులమనో అంటారు. పరజాపిత బ్రహ్మాకు సంతానంగా అవ్వడంతో మీరు సోదరీ-సోదరులుగా అమతారు. ఈ సమయంలో మీరంతా సోదరీ-సోదరులు, మీరు తండ్రో నుండి వారసత్వానో తీసుకున్నారు. ఇష్టమిడు కూడా తండ్రో నుండి వారసత్వానో తీసుకుంటున్నారు. నన్ను సమ్మతీ చేయండి అనో శోవబాబా అంటారు. ఆత్మలైన మీరు శోవబాబాను సమ్మతీ చేయాలి. సమ్మతీ చేయడం ద్వారానే మీరు హావనంగా అమతారు, వారో ఏ ఉపాయము లేదు. హావనంగా అవ్వకుండా మీరు ముక్తీధామానోకో వాళ్ళలోరు. జీవన్ముక్తీధామంలో మూటమొదట ఆదీ సనాతన దేవీ-దేవతా ధర్మముండేదో, తర్వాత నంబరువారుగా వారో-వారో ధర్మాలు వచచాయో. తండ్రో చోవరలో వచచో అందరినీ దుఃఖం నుండి ముక్తీలుగా చేస్తారు. వారోనో లోబరోటర్ (ముక్తీ దాత) అనో కూడా అంటారు. మీరు కేవలం నన్ను సమ్మతీ చేస్తే మీ హాహాలు భస్మమైపోతాయో అనో తండ్రో అంటారు. బాబా రండి, మోమలనో పతీతుల నుండి హావనంగా చేయండి అనో పోలుస్తారు కూడా. టీచరు చదవోస్తారు, ఇందులో మీ చరిత్ర ఏమైనా తయారుచేస్తారా? ఇదీ కూడా చదువో. జ్ఞానసాగరుడైన తండ్రో వచచో జ్ఞానానో ఇస్తారు. అచో.

మధురాతో మధురమైన ఆత్మమీక పోలలకు మాత-పిత, బాప్ దాదాల పోయో స్మృతులు మరీయు గుడ్ మారోంగో. ఆత్మమీక పోలలకు ఆత్మమీక తండ్రో నమస్తో.

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము:-

1. కర్మ, అకర్మ మరీయు వోకర్మల గతనో తాలుసుకొనో, ఇష్టమిడు ఎటువంటి వోకర్మలు చేయకూడదు. కర్మక్షేత్రంలో కర్మలు చేస్తూ వోకారాలను తయోగం చేయడమో వోకర్మల నుండి రక్షణ పొందడము.
 2. మన బలిహారానో తండ్రో సోవోకరించో వోధంగా హావనంగా అవ్వాలి. హావనంగా అయో హావన పరపంచంలోకో వాళ్ళలో. తనుమ-మనసో-ధనమును ఈ యజ్ఞంలో సోహా చోసో సఫలం చేసుకోవాలి.
- వరదానము:- సోమరోతనం యోకోక రకరకాల రూపాలను సమాప్తం చేసో సదా ఉత్సోహంలో ఉండో తోవరో మరుషారో భవ

వర్తమాన సమయంలో మాయ స్కోమరీతనం రూపంలో రకరకాలుగా దాడి చేస్తుంది. ఈ స్కోమరీతనం కూడా వశిషమైన వీకారము, దీనీనీ సమాప్తం చేసేందుకు సదా ఉత్సాహంగా ఉండండి. సంపాదించాలనే ఉత్సాహముననప్పడు స్కోమరీతనం సమాప్తమైపోతుంది, అందుకే ఉత్సాహాన్విత ఎప్పడు తగ్గించుకోకూడదు. ఆలోచనోత్తము, చేసేతము, తప్పకుండా చేసేసేతము, ఆయిపోతుందిలే..... ఈ మాటలననీ స్కోమరీతనానీకి గుర్తు. ఇటువంటి స్కోమరీతనం కల నీర్బల సంకల్పాలను సమాప్తం చేసి ఏదీ చేయాలో, ఎంత చేయాలో, అదీ ఇప్పడే చేయాలి అని ఆలోచించినప్పడు, వారినీ తీవ్ర మరుషారోధులు అని అంటారు.

స్లోగన్:- ఎవరో ఆలోచన మరియు మాట సమానంగా ఉంటాయో, వారో సత్యమైన సేవారులు.